

Demografia.

Càlcul de la població.

La manera q tenen els estats per saber la població q tenen es el Cens: Llista de tots els habitants d'un país en un període determinat, les dades q conté són demogràfiques, culturals, econòmiques i socials. Cada 4 anys.

El cens es útil per preveure les necessitats de la població en quant a serveis, així mateix també serveix per saber els impostots q es recaudaràn, organitzar l'agricultura i constituir un exèrcit.

Població de dret: Suma de les persones presents i absents en un municipi.

Població de fet: Suma de les persones presents i de pas en un municipi.

Padrò municipal: Relació de la població del municipi.

Estructura de la població.

Fases:

Règim demogràfic antic Va de la prehistòria fins al S.XVIII, la gràfica es de pics de serra; la població creix, s'acaben els recursos alimentaris, la població cau en picat, i com q son poca gent, ara resulta q hi ha molts recursos i torna a créixer i quan ja hi ha molta gent es tornen a acabar els recursos, a tot aixó cal afegir les epidèmies com la peste negra q es va carregar a la 1/3 part de la població europea. La població en conjunt no creix, la natalitat es alta, però la mortalitat també, es per aixó q es tenien molts fills, pq algú sobreviviaqués.

Expansió demogràfica: Va del S.XVIII fins a 1920. El creixement de la població es imparable, pq la taxa de natalitat es alta, però s'ha conseguit reduir molt la mortalitat, ja que els governs han buscat mesures per tal d'evitar les crisis que debastaven ciclicament la demografia antiga. S'apliquen reformes com la rotació de conreus, el tancament de camps o la sembradora mecànica. El dibuix es una línia creixent més o menys continua. Com q es produeix molt aliment, la població no es regula pq ja no li falta menjar. A conseqüència la població no para de créixer, el descobriment del carbó va fer que la qualitat de vida de les famílies augmentés molt, ja que a part de calentar les cases, també evitava que hi hagués molta humitat dins les vivendes, tallant en sec els casos de tuberculosi.

Cicle demogràfic modern: Es el que hem viscut ara. S'ha reduït la natalitat i la mortalita. Es dona pel gran canvi de model de vida que experimenten els països rics, la inserció de la dona al món del treball i l'augment dels estudis han fet que la natalitat es redueixi. A més, com que la sanitat es molt bona, no cal tenir tants fills per assegurar la supervivència d'aquests, abans tenir fills era un seguro de vellesa, ja que et mantenien quan tu ja no ho podies fer, i a més eren la mà d'obra més barata i eficient, ara en canvi, amb aquesta nova societat suposen més una despesa que cap altra cosa, ja que solen viure amb els pares fins a edats tardanes. El dibuix es una línia gairebé recta.

Nou model demogràfic: Es el que es comença a donar i el que hi haurà d'aquí uns anys. L'esperança de vida es altíssima, ja que les millores en la sanitat son molt grans i l'alimentació as més bona que mai. Com a resultat tenim que la població s'envelleix i la taxa de natalitat és tan baixa que fa que la població disminueixi. El dibuix es una recta que va baixant poc a poc.

Augment i disminució de la població.

Natalitat: Quantitat de nascuts vius en un any.

Mortalitat: Defuncions durant un any.

Creixement vegetatiu: La resta de la natalitat menys la mortalitat.

Creixement migratòri: Immigrants menys emigrants.

Fòrmules:

Taxes:

T. Natalitat = Naixements x 1000

Pobl. Total

T. Mortalitat = Morts

Pobl. Total

T. Dependència = Pobl 0-15 + 0-65

Pobl. 15-65

T. Fecunditat = Nombre naixements

Dones 15-49

T. Global de fecunditat = $\frac{1}{2}$ T. General Fecunditat per edats

Dones 15-49

T. Fecunditat general x edats = Naixements de dones de la mateixa edat

Total dones d'aquella edat

T. D'envelliment = Pobl. + 65

Total Pobl.

Índexs:

I. Sintètic de fecunditat = T. Global fecunditat x35

1.000

I. D'envelliment = Pobl. +65

Pobl. 0-14

Creixements:

C. Vegetatiu: T. Nataliat – T. Mortalitat

Població total

C. Migratori: Emigrants – Immigrants

C. Total: C. Vegetatiu + C. Migratori

Envelliment de la població.

Les causes de l'envelliment de la població són la disminució de la fecunditat, la mortalitat i les migracions. La primera es la més important, ja que com que en cada generació hi ha menys gent, al final en queda poca. La disminució de la mortalitat, gràcies a les millores sanitàries i econòmiques que incideixen molt en la mortalitat infantil. L'emigració per motius de treball afecta sempre a persones joves, provoca la pèrdua de persones joves d'un país, i en conseqüència l'envelliment de la població.

Es pot considerar que una població està envellida quan la taxa d'envelliment es major del 10%, la fecunditat es inferior al 2'1 fills per donai l'esperança de vida major de 70 anys, es el cas de la majoria de països europeus. Aquest augment de la longevitat no ha suposat un augment de les famílies, els avis solen viure sols, avui en dia les famílies es basen en els pares i els fills i prou. L'antic suport de les famílies a la gent gran a passat a ser cosa de l'estat, amb la conseqüent despesa que comporta. L'envelliment afecta a la productivitat, les inversions, el consum i l'estalvi. Però crea nous llocs de treball d'atenció a la gent gran.

Fecunditat i cultura.

Factors que influeixen en la fecunditat:

- Biològics: Expliquen les diferències de fecunditat entre diverses zones, alimentació, períodes de lactància, edat en que es tenen els fills, però tenen poca importància.
- Socials: Estructura familiar, es a dir edat i durada del matrimoni, nivell d'instrucció, religió, mortalitat infantil i situació econòmica. Son els factors més importants i expliquen les grans diferències pel que fa a la nataliat. La pressió social es molt forta en aquest aspecte en les societats poc avançades, la dona no es res si no te fills i l'home es un marica si no en te molts. El poder de decisió de les dones a l'hora de tenir fills també es un factor molt important i depen de lo ben considerada que està la dona dins d'una societat.

Població i pressió sobre el medi.

La pressió demogràfica actua de manera diferent, segons el nivell de desenvolupament de les societats, però afecta a l'equilibri dels recursos. La pressió demogràfica pot arribar a alterar els ecosistemes del planeta, hi ha dos posicions per descriure-ho: cal frenar l'augment de la població o millorar el desenvolupament tècnic i els canvis en l'estructura social.

Efectes que comporta l'augment de població sobre el medi:

- Reducció de terreny cultivat per persona, encara que se'n agafi més.
- Necessitat d'espai no agrícoles per carreteres, habitatges...
- Sobreexplotació de la terra cultivada, i per tant disminució d'aliments per persona i subalimentació.
- Increment de l'erosió del sol i disminució de la terra fèrtil.
- Augment de la demanda d'aigua per l'agricultura, indústria i consum humà.
- Augment de demanda de recursos naturals, petroli, carbó, fusta...
- Com a conseqüència la deforestació de grans zones.

- Pèrdua de diversitat biològica per la deforestació.
- Amenaça del canvi climàtic, a causa de les emissions generades per les persones.

Límits de la població.

Malthus.

Deia que mentre la producció d'aliments augmentava de manera aritmètica la població ho feia de manera geomètrica. Per tant no es podien generar prous aliments com per alimentar-la, per tant s'havia de controlar la població, proposa dues maneres:

Preventius: Són voluntaris i aplicats gràcies a la raó humana. Els Positius: Són aquells que escurcen la vida de les persones, el treball fatigós, la mala alimentació, la pobresa.

Segons Malthus, l'augment de demanda d'aliments provocaria que s'acabessin conreant terres de mala qualitat amb un rendiment inferior, per tant la pobresa es basava en la superpoblació i no en l'estructura social. Aquest pensament també es va estendre a la indústria i es va arribar a pensar que el fet de que els obrers fossin pobres descansava en que n'hi havia massa, i per tant no es podien amoldar al mercat laboral.

Neomalthusianisme.

Com més ràpid fos l'increment demogràfic, més gran seria l'oferta de treball en comparació amb l'oferta del capital, per tant menys consum per persona i més pobres serem tots, l'augment demogràfic suposa per als països en vies de desenvolupament una traba al seu creixement econòmic.

Populacionisme.

Segons Marx, la superpoblació es relativa i va lligada al model de producció. L'excés de població només es pot mesurar amb els mitjans de producció, si es fan noves màquines que treballen amb menys obrers, hi haurà superpoblació, però quan es creïn noves indústries aquesta superpoblació desapareixerà. També diu que la força de les nacions descansa en el nombre d'habitants que tenen.

Població límit.

Nombre màxim d'individus d'una espècie en condicions determinades. S'utilitza per investigar el nombre màxim de persones que pot aguantar el planeta. Aquest límit canvia quan l'organització tècnica i social canvia, però no es poden fer especulacions a llarg termini.